

Warszawa, 12 lipca 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

E 01 c 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21602.

Kl. 19 c, 5/40.

Jerzy Graefe
(Warszawa, Polska)
i Karol Piętka
(Warszawa, Polska).

Nawierzchnia boisk, zwłaszcza kortów tenisowych.

Zgłoszono 4 grudnia 1933 r.
Udzielono 25 maja 1935 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy nawierzchni boisk, zwłaszcza zaś kortów tenisowych, które wytwarza się z tłucznia ceglanego, a jeszcze lepiej dachówkowego, zmieszanego z rozdrobnionym kamieniem wapiennym. Kamień wapienny miesza się z tłuczniem wspomnianym w stosunku np. 1 : 7. Mieszaninę tłucznia i kamienia wapiennego w postaci warstwy ugniata się np. walcami i pokrywa warstwą, utworzoną z mielonej cegły lub mielonej dachówki, zmieszanej z mielonym kamieniem wapiennym, którego ilość w tym przypadku jest nieco większa i wynosi np. 1 część na 5 części mielonej cegły. Nawierzchnia boiska lub kortu tenisowego, wykonana w ten sposób, wykazuje

wszystkie zalety kortów, wytwarzanych w sposób znany: przepuszcza wodę, nie jest śliska i daje się w razie uszkodzenia wyrównać zapomocą walców.

Nawierzchnia niniejsza w porównaniu ze znanymi wykazuje tę wyższość, iż materiały, użyte do budowy boisk, są tanie i samo wykonywanie nawierzchni jest nadzwyczaj proste.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nawierzchnia boisk, zwłaszcza kortów tenisowych, znamienna tem, że składa się co najmniej z dwóch warstw mieszaniny tłucznia ceglanego lub dachówkowego i

zmielonego kamienia wapiennego, przyczem dolna warstwa zawiera tłuczeń grubszy, górna zaś jest utworzona z cegły mielonej, zmieszanej z mielonym kamieniem wapiennym.

2. Nawierzchnia według zastrz. 1, znamienna tem, że stosunek ilościowy kamienia wapiennego do tłucznia w warstwie dolnej

wynosi około 1 : 7, w górnej zaś — około 1 : 5.

Jerzy Graefe.
Karol Piętka.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.